

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **N. H. B.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí 5/101, Praha 1, proti rozhodnutí Ministra zahraničních věcí ze dne 16. 4. 2018, č. j. 106764-3/2018-OPL, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 3. 2019, č. j. 51 A 26/2018 - 45,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým bylo výrokem I. dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 78 odst. 3 téhož zákona zrušeno rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3839/2017-HANOI-6 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a rozhodnutí stěžovatele ze dne 16. 4. 2018, č. j. 106764-3/2018-OPL a věc byla vrácena stěžovateli k dalšímu řízení. Výrokem II. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení žalobce.

[2] Rozhodnutím stěžovatele byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o upuštění od osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a zastaveno řízení o této žádosti dle § 169d odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc.

[3] Podáním ze dne 5. 9. 2019, označeným jako „*Zpětvzetí kasačních stížností (sp. zn. 8 Azs 97/2019 a 8 Azs 81/2019, 2 Azs 95/2019, 9 Azs 112/2019, 4 Azs 139/2019 a 5 Azs 118/2019)*“, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 27. 9. 2019, vzal stěžovatel výslovně svou kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

[4] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (srov. § 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[5] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu